

iPure^{CZ}

MBP M1 Max | Barevný chaos | Tipy pro Apple Watch
Baterie EcoFlow | 360 Reality Audio a Dolby Atmos

iPure.cz 215/2021, pátý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Skáču nadšením

Editorial ■ Daniel Březina

Přiznám se bez mučení, Apple mě v posledních letech už velmi nudil. Po stránce softwaru jsme dostali nedotažené novinky nebo změny typu nové Memoji. A o hardwaru je škoda mluvit.

Několik let se nám Apple snažil nutit představu, že pokud nebudeme mít iPhone Pro nebo iPad Pro, tak nejsme ti praví „Pro“ multimediální tvůrci. A přitom existovala mnohem lepší řešení. Ale nyní tu máme Macy polité živou vodou. Co živou vodou? Energetickým nápojem přímo ze sudu.

Mé nadšení bude samozřejmě pokračovat v samostatné recenzi, kterou najdete v tomto čísle iPure, ale tady se s vámi aspoň podělím o ten krásný pocit, když vás limituje maximálně váš mozek nebo vaše představivost. Nový MacBook Pro nemůže být lepší. Krásný kus práce, který mi aspoň na chvíli vrátil nadšení z Applu a vrátil mi každodenní radost z používání jeho produktů. Tedy aspoň jednoho. Doufám, že budete stejně nadšeni z nového čísla iPure. Přeji příjemné čtení.

| Maximálně úžasný

Recenze ■ Daniel Březina

Dočkal jsem se rychleji, než jsem čekal, a můj nový MacBook Pro je doma. Dlouho se říkalo, že počítače obecně jsou hotová zařízení, ve kterých se už nic zásadního nezmění. Budoucnost je prý v tabletech. Naštěstí se to nepotvrdilo a Apple nám minulý rok s Apple Silicon ukázal budoucnost. Krásnou budoucnost. A letos ji posunul o několik úrovní dál.

Už podle nadpisu a prvních řádků asi tušíte, že recenze bude velmi pozitivní. A tušíte správně. Na novém MacBooku Pro není nic špatně. Alespoň po hardwarové stránce. Ať už se to týká dílenského zpracování, nebo zvolených vnitřností, vše do sebe krásně zapadá a je neuvěřitelná radost to používat. Následující odstavce tedy budou plné nadšení. Konečně, po dlouhé době.

STARÉ DOBRÉ TĚLO?

Design nového MacBooku Pro byl (a stále je) velmi diskutovaný. Apple opustil dvorní designér Jony Ive, který se podílel na všech předchozích modelech posledních let, od představení tzv. unibody konstrukce. Nezdá se to, ale je to už více než 13 let. Největší změna designu přišla v roce 2016, kdy se Jony Ive podle všeho utrhl ze řetězu a představil velmi tenký MacBook Pro.

S tenkou konstrukcí odešly porty a uvnitř MacBooku se vymýšlel složitý systém pro odvětrání tepla. Nepodařilo se a MacBooky z designové řady 2016–2019 se velmi přehřívaly. Je to podobné jako s neslavným Macem Pro z roku 2013, známým pod přezdívkou „odpadkový koš“. Designově se jednalo o velmi zajímavý přístroj, ale po funkční stránce to nebylo dobré. Apple se tak vrátil

k léty odzkoušenému designu „krabicové struhadlo“ a všichni byli opět nadšení. Nyní se MacBook Pro vrací do tlustšího těla se zaoblenou spodní částí. A opět jsou všichni nadšení.

MacBook Pro je velmi zajímavá kategorie zařízení. Jelikož je od Applu, tak se od něj očekává krásný, futuristický design. Zároveň je to ale stroj pro velmi náročné uživatele. Takže musí dostát všem očekáváním a musí perfektně fungovat. Za všech okolností. V minulých letech se Apple více přikláněl k designu, ale dobrá zpráva je, že u nového MacBooku Pro je rovnováha opět nastolena. Máme zde krásné tělo, které podle všeho poskytuje perfektní schránku pro chip a baterii. A možná i pro větráčky, ale ty se mi zatím nerozjely.

VIDEO? ZVUK? PROFESIONÁLNÍ.

Displej nového MacBooku Pro je samozřejmě ten nejlepší, co dokáže Apple vyrobit. Je to Liquid Retina XDR s extrémním dynamickým rozsahem a kontrastním poměrem 1 000 000 : 1. Jsou to krásná čísla, ale já nejsem ten nejpovolanější, abych hodnotil zobrazení. Podle reakcí video tvůrců nebo fotografů to je ale opravdu profesionální displej a je skvělé ho mít v přenosném těle. Já za sebe mohu říct, že to je pěkný displej.

Co mohu hodnotit, je technologie ProMotion. Podle pohybu na displeji se obnovovací frekvence

může dostat až na hodnotu 120 Hz. Je to stejná technologie, kterou máme v iPadu Pro nebo v iPhone Pro. U iPhone 13 Pro jsem žádný rozdíl oproti rok starému iPhone 12 Pro neviděl. Naštěstí u MacBooku je to podobné jako u iPadu. Rozdíl je ihned viditelný a je to velmi příjemné. Ovšem pro mě to je z kategorie „nice-to-have“. Nedává mi to žádnou přidanou hodnotu. MacBook mám totiž připojený k monitorům.

Co je opravdu neuvěřitelné, to je zvuk. Notebooky obecně byly spíše chraстítka a pouštět z nich nějaký zvuk bylo často za trest. U nového MacBooku Pro to je ale krásný poslech. Šest reproduktorů s podporou Dolby Atmos. Apple udává, že nový MacBook Pro má až o 80 % silnější vyznění basů. A je to velmi znát. Doma jsem odpojil dvě malé reprobedny, které jsem měl připojené k monitoru, a zvuk mi nyní hraje pouze z MacBooku.

NÁVRAT PORTŮ A KLÁVESNICE

Bylo velmi zajímavé sledovat vlastní bublinu na sociálních sítích při uvedení nového MacBooku Pro. Vývojáři a grafici z USA a Kanady nadšeně aplaudovali návratu portů, stejná skupina lidí z Evropy zase nadávala a vývojáři z Asie byli rozděleni přibližně půl na půl. Já sám byl nejprve zklamaný, ale pak mi to bylo vcelku jedno. A nyní jsem

už na druhé straně spektra a návrat portů vítám. Hlavně návrat MagSafe.

U starého MacBooku Pro bylo velmi příjemné nabíjet z jakéhokoliv USB-C portu. Ovšem často se stalo, že se MacBook nenabíjel a musel se restartovat SCM řadič. Bylo to velmi nepříjemné, když si myslíte, že se vám MacBook nabíjí, ale on se najednou vypne a je úplně bez šťávy. A spolupráce s připojeným monitorem taky nebyla vždy ideální. U nového modelu to neřeším. Nabíjím z jednoho portu, který je určen pouze pro nabíjení. A byl to skvělý pocit připojit po 4 letech MagSafe. Ovšem magnetické připojení je opravdu silné. Abych nabíječku vypožil, musím použít skutečně velkou sílu. Odpadá tak výhoda, že se kabel sám odpojí, když o něj někdo zavadí. V tomhle případě určitě ne, strhne vám celý MacBook.

Klávesnice už neobsahuje Touch Bar a nemá všemí nenáviděný motýlkový design. Klávesy jsou vystouplé tak, jak to známe z minulosti, a při psaní přesně víte, jakou klávesu mačkáte. A fyzický Escape je naštěstí také zpět. Jediné co mi chybí, je občasné využití Touch Baru. Například při psaní anglických slov, u kterých jsem si nebyl jistý jejich spelováním. Často se přistihnu, že sahám po Touch Baru a on tam není. A celkem jsem za to rád, žádné další větší využití neměl a já si taky zvyknu, že tam není.

SAMOZŘEJMĚ VÝKON

A nyní k hlavní hvězdě recenze. Neuvěřitelný chip M1 Max. Všichni už víte, že to je neuvěřitelně výkonná bestie. A já to pouze potvrzuji. Žil jsem v domnění, že dělám výpočetně náročnou práci. Vývoj v Xcode nebo v Unity dal mému starému MacBooku Pro z roku 2017 neuvěřitelně zabrat. Čtyři roky staré zařízení se sekalo, větráky jely v podstatě nonstop a při velmi náročné operaci typu vydávání finálního buildu aplikace se nic jiného nedalo dělat. I pohyb myši se sekal.

M1 Max to všechno zvládne levou zadní. A ani se u toho nezahřeje. A to i v porovnání s iPhonem nebo iPadem. Je to krásná ukázka funkčního designu těla a tedy i samotného chipu. S MacBookem bych mohl v klidu pracovat i na klíně, pokud by mě z toho

nebolelo za krkem. Snažil jsem se mu nandat kvanta práce sestavováním náročných aplikací nebo renderováním velkých 3D scén, a nic. U renderování byl náznak zvýšení teploty, ale nedokázalo se to přiblížit standardům starého MacBooku Pro.

Když jsem šel ven a MacBook měl v batohu na zádech, tak byl samozřejmě velmi studený. Dříve stačilo MacBook otevřít, spustit Xcode a už měl tradiční provozní teplotu, tedy rychle se ohřál. Nový MacBook Pro se až po pár minutách zahřál na pokojovou teplotu. To přináší neuvěřitelné možnosti směrem k dalšímu technologickému vývoji. Představte si takhle výkonný chip třeba v brýlích. Odpadá problém přehřívání. Teď ještě vyřešit problém napájení...

MacBook Pro s chipem M1 Max (a samozřejmě i s chipem M1 Pro) považuji za nejlepší produkt Applu za posledních několik let, možná vůbec. Je přesně zaměřen na svou cílovou skupinu, která z něho skáče nadšením. A kdo není dostatečně „Pro“, ten si může pořídit MacBook Air, který je pro naprostou většinu uživatelů ekvivalentem nového MacBooku Pro. Kdo by to byl řekl, že se Apple po dekádě iPadu a iPhoneu vytasí s něčím takhle dokonalým. Řekl bych, že se těším, co dalšího Apple vymyslí, ale mám takový pocit, že tady jsme se nyní dostali na maximum možného. Ať už z pohledu technologií, tak i z pohledu využitelnosti. A teď jdu zase zkusit rozjet větráky.

MacBook Pro s chipem M1 Max (a samozřejmě i s chipem M1 Pro) považuji za nejlepší produkt Applu za posledních několik let, možná vůbec.

451
TP

351
TP B

251
TP

253
TP

4PM

| Barevný chaos

Magazín ■ Jan Pražák

Téma barev je pro mě vždycky trochu speciální. Převážně z toho důvodu, že barvy dokáží vyjadřovat naši osobnost. Každý jsme jiný, každý máme jiné vnímání, každého baví něco jiného. Barvy jsou jednou z věcí, kterou se můžeme odlišit, vyjádřit.

Applu trvalo hodně dlouho, než tohle pochopil. Kdybychom se v čase vrátili do roku 2016, málokterý uživatel produktů s nakousnutým jablkem na zádech by si myslel, že má široké možnosti výběru barvy. Apple svá zařízení nabízel vlastně jen ve 4 barvách. A s tou čtvrtou jste ještě museli mít velké štěstí.

ČTYŘI A DOST

Na stříbrnou, vesmírnou šedou, zlatou a občas i růžovou zlatou jste mohli akorát tak dát kryt v oblíbené barvě. A to se týká iPhonů, kde byla nabídka nejširší. U iPadů nebo dokonce Maců možnosti výběru spíše klesaly.

Byla to doba, kdy se teprve objevil MacBook Pro s Touch Barem (budiž mu země lehká) a iPhone 7 bez portu na sluchátka byl na trhu také krátce. Jasně, ještě na konci toho roku se objevily AirPods, ale i ty dodnes zůstávají v jediné barvě.

Když to za celý ten rok shrnu, na výběr jste měli pouze 9 barev. Stačí nahlédnout do historického okénka: MacBook Pro a 12" MacBook – stříbrná a vesmírně šedá, ale ostatní Macy byly k dispozici pouze ve stříbrné verzi. Jen (dnes prozatím pohřbený) malý 12" MacBook měl ještě zlatou a růžově zlatou barvu. Odlišit jste se mohli pouze barevným řemínkem k hodinkám nebo krytem telefonu.

JET BLACK

iPhone jako jediný produkt v historii Applu přihodil barvu Jet Black a třeba Apple Watch se nabízely ještě v bílé keramice. Když se posuneme do současnosti, Apple nabízí zákazníkům neuvěřitelných 49 barev produktů.

iMac, MacBook, iPad, iPhone a Apple Watch mají různé barvy. Apple dokonce nedávno dodal v zářivých variantách HomePod mini a i nejdražší sluchátka v nabídce, AirPods Max, mají také své barevné odstíny. Přičemž meziročně Apple barvy střídá dle trendů, a tak, pokud jste byli majiteli iPhone 12, možná jste letos museli vybrat nový model iPhone 13 v jiném barevném provedení.

JARO A PODZIM

Na jarní a podzimní barevné verze řemínků u Apple Watch jsme si zvykli. Ale abychom dostali tolik možností výběru barev i u produktů, to je pro Apple stále trochu nové. Mnoho uživatelů má dokonce v konkrétním ročníku své oblíbené barvy. Někteří tak byli nadšeni loni, jiní zase letos. Čím novější zařízení máte, tím spíše vnímáte barvy jako zábavnou součást vašeho života a znamení toho, že se rádi bavíte. Jiným přidají novější zařízení méně konzistentní. Mnoho zapřísažlých fanoušků dokonce vidí problém v bývalém

designérovi Jony Iveovi, jehož viní z nedostatku barev v předchozích letech.

Přitom je úsměvné, že Apple jako takový nikdy nebyl proti barvám. Záleží to na vašich znalostech, možná trochu i věku, ale víte, který počítač byl plný barev? Ano, byl to iMac. Ten, který letos Apple oživil ve velmi podobných barvách, jaké měl původně v roce 1998 model G3.

I DŘÍVE TO ŠLO

Stejně tak populární přehrávače iPod byly ve verzích nano a mini pravidelně aktualizovány v různých odstínech. Nejčastějším důvodem bylo pravděpodobně posílení prodeje. Možná si vzpomenete i na krátkou reklamu k nové fialové barvě loni na jaře u iPhone 12 a 12 mini. Komu z vás se ta barva líbila? Přiznám se, že i mě lákala, a to jsem nikdy moc nebyl na barevná provedení iPhone.

Přizpůsobení osobním preferencím není jednoduchá záležitost. Technologie často mohou vypadat jednotvárně a studeně. Přidání barev jim ale často může dodávat život a potěšení uživatelům, kteří s nimi pracují. Vezměte si například nejnovější iMac. Samozřejmě, že by mohl do prostředí firem zapadnout i ve stříbrné verzi, jako doposud. Ale Apple cílí i na domácí uživatele a proto jim nabídl možnost vybrat si barvy, kterými zapadne

technologie do jejich domácího prostředí. Kromě toho budou velkým lákadlem k hovoru i pro případné návštěvy. Mohou ukázat svůj osobitý pohled na estetiku, když si vyberou barvu iMacu, která ladí s jejich domovem.

NEJEDNOTNOST

Na druhou stranu to vše má i negativní dopad. Pokud máte rádi konzistentnost, nejspíš zapláčete. Pokud si například chcete vybrat všechna zařízení v jedné, dejme tomu modré, barvě, nepotkáte se se štěstím.

iPad mini se v modré vůbec nevyrábí, iPhone 13 má úplně jinou modrou než třeba iMac, AirPods Max nebo dokonce Apple Watch. Přestože většina produktů má k dispozici stříbrné provedení, sedmé Apple Watch a třináctý iPhone jsou jen v hvězdné bílé. Navrch tomu všemu je jiná modrá u iPhonu 13 a u iPhonu 13 Pro s názvem horsky modrá. (Což je mimochodem strašný překlad pro Sierra Blue.)

Každý z těchto produktů má kromě jiných barev i jiný interval pro jejich aktualizaci. Do toho se ještě zamotává marketing Applu, který letos rozhodl, že i když iPad mini vyjde s iPhonem 13, z nových barev dostane jen hvězdnou bílou, ale s odstínem midnight už nepočítal.

VELKÝ VÝBĚR

V roce 2016 jsme tedy neměli široký výběr zábavných barev. Mnohá zařízení vypadala převážně nudně a velmi podobně. Teď naopak máme široký výběr, který ale doplácí na to, že se musíme vzdát jakékoli šance na to, že všechna naše zařízení budou v podobných odstínech.

Přitom by stačilo, aby Apple udělal menší kompromis. Nabídl třeba 3–4 základní barvy, které se nebudou měnit, a kromě nich každoročně přihodil nějakou novinku. Řekněme sezónní barvy, jako je tomu v módním průmyslu. Takže ti, kteří by chtěli zůstat u všednější barvy, by si nadále mohli vybrat a ti odvážnější, kterým je sjednocenost ukradená, by byli spokojeni se zábavnými barvami.

Teď záleží hodně i na uživateli, protože i přes různé barvy Apple svá zařízení prodává nadále v milionech kusů jako na běžícím páse. Je evidentní, že tah s barvami a většími zařízeními mu nadále vychází. Včetně toho, že se mu povedl famózní skok s výrobou a implementací vlastních čipů. Zdá se, že se Applu vše daří. Možná i proto na zákazníky barvy působí spíše chaoticky než uspořádaně. Ne vždy jde úspěch ruku v ruce se systematičností, někdy bývá dokonce nahodilý.

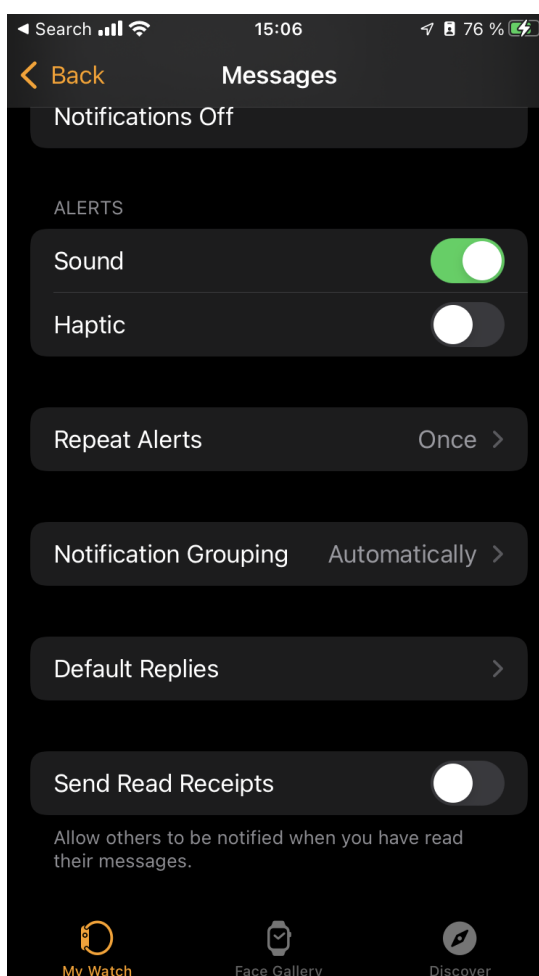
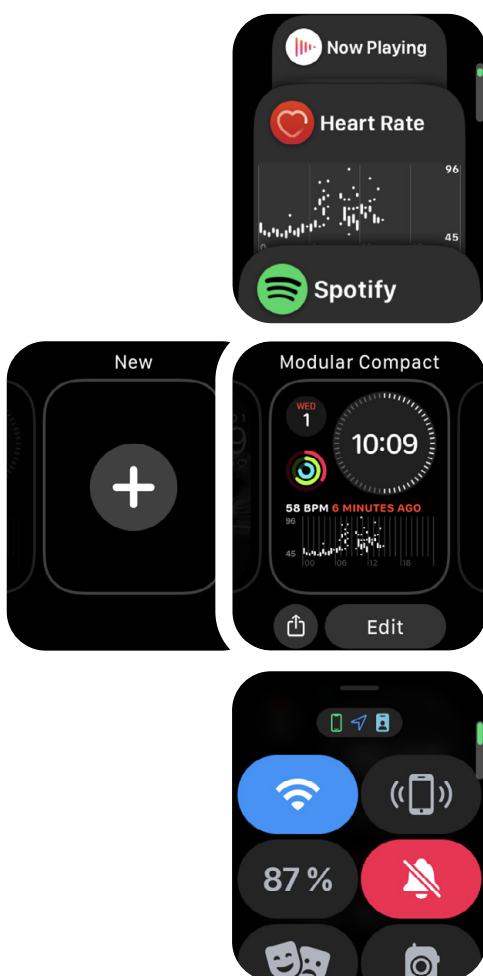

Tipy a triky pro **Apple Watch**

Návod ■ Jan Netolička

Pamatuji si na den, kdy můj o pár let starší spoluhráč rugby, měl na ruce nějaké velké hodinky, na které klikal. Technologie mě zajímaly, zanedlouho se okolo spoluhráče vytvořil kroužek nadšenců a všichni jsme obdivovali jakési dotykové hodinky. Ukazoval nám, jak se s tím dá fotit a jak ve škole podvádí při testech. Od té doby byl můj cíl jasný – vlastnit jakékoliv chytré hodinky. Mimochodem, pokud mi paměť dobře slouží, jednalo se o jedny z prvních SmartWatch od Sony.

O několik let později jsem si pořídil první chytré hodinky – Apple Watch Series 2. Ty jsem nakonec měl asi čtveřer, nikdy mi při mých sportovních činnostech nevydržely moc dlouho. Vždy, když jsem jedny rozbil, nedokázal jsem si bez nich představit život. Od té doby mám Apple Watch stále a za ty roky jsem přišel na spoustu vychytávek, kvůli kterým mi hodinky od Applu vyhovují o dost víc než třeba ty od konkurence. Pojďte se podívat na nejlepší tipy a triky pro Apple Watch.

DOCK JAKO SPOUŠTĚČ APLIKACÍ

Aplikace na vašich Apple Watch nemusíte spouštět jen s pomocí Siri nebo ze seznamu po stisku digitální korunky. Pokud stisknete postranní tlačítko na boku vašich hodinek, zobrazí se vám Dock s naposledy použitými aplikacemi, mezi kterými se můžete pohybovat pomocí otáčení digitální korunky. Když zajedete zcela dolů, můžete přepnout na zobrazení všech aplikací.

MĚŇTE CIFERNÍKY PŘÍMO NA DISPLEJI

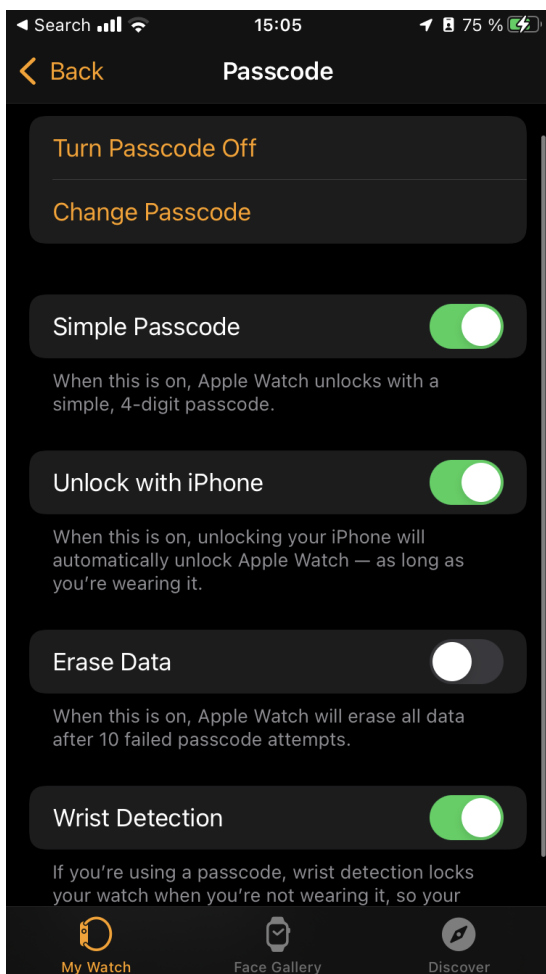
Věděli jste, že máte možnost také přidávat nové ciferníky přímo z displeje vašich Apple Watch, aniž byste na spárovaném iPhone museli spouštět aplikaci Watch? Dlouze stiskněte aktuální ciferník a posouvejte displej svých hodinek doleva, dokud se nezobrazí okénko s nápisem Nový a ikonkou +. Klepněte na ikonku, otáčením digitální korunky hodinek vyberte požadovaný ciferník a přidejte jej klepnutím.

JAK TVRDĚ RESETOVAT APPLE WATCH

Hodinky, stejně jako iPhone či iPad, mají možnost „tvrdého restartu“. Doufám, že tento tip nebudete nikdy potřebovat, ale stát se může cokoliv. V případě, že se vám tedy Apple Watch absolutně seknou a nereagují, tiskněte digitální korunu a druhé tlačítko po dobu asi 10 sekund, dokud se neobjeví logo Apple.

JAK ZTLUMIT (NEJEN) PŘÍCHOZÍ HOVOR

Funkce, na kterou poslední dobu vzniká opravdu

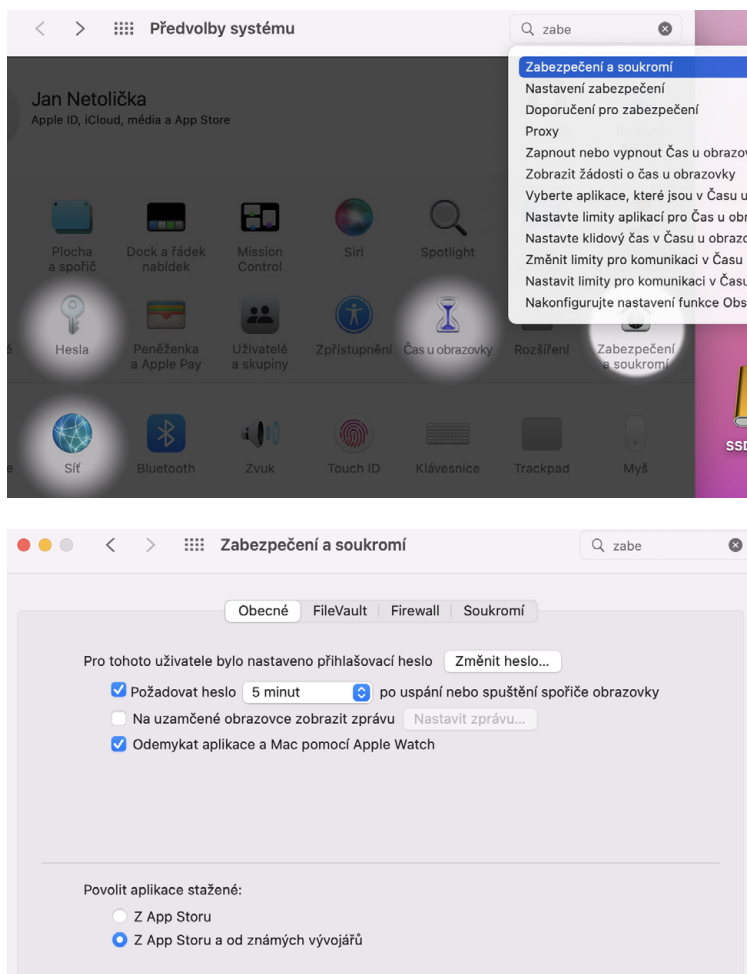
hodně memů a videí. Chcete-li ztišit příchozí hovor, zakryjte Apple Watch rukou. Po každém zakrytí hodinek Apple Watch zhasnou.

JAK ODEMKNOUT IPHONE POMOCÍ APPLE WATCH PŘI NOŠENÍ MASKY

Bohužel, pandemie je tady pořád s námi a to znamená, že jsou pořád s námi i roušky, které nám mírně komplikují každodenní život. Ulehčit tuto povinnou nepříjemnost vám mohu minimálně tímto tipem.

iPhone můžete nastavit tak, aby vaše Apple Watch odemkla iPhone, když ID tváře detekuje obličejovou masku, roušku... Vaše hodinky budou muset být na zápěstí v blízkosti vašeho iPhone, odemčené a chráněné přístupovým kódem.

Otevřete na iPhoneu **NASTAVENÍ – FACE ID A HESLO – ZADEJTE SVŮJ PŘÍSTUPOVÝ KÓD – PŘEPNĚTE NA [NÁZEV] APPLE WATCH V SEKCI ODEMKNOUT POMOCÍ APPLE WATCH**. Stejně tak si lze nastavit odemknutí MacBooku pomocí hodinek. Otevřete na počítači

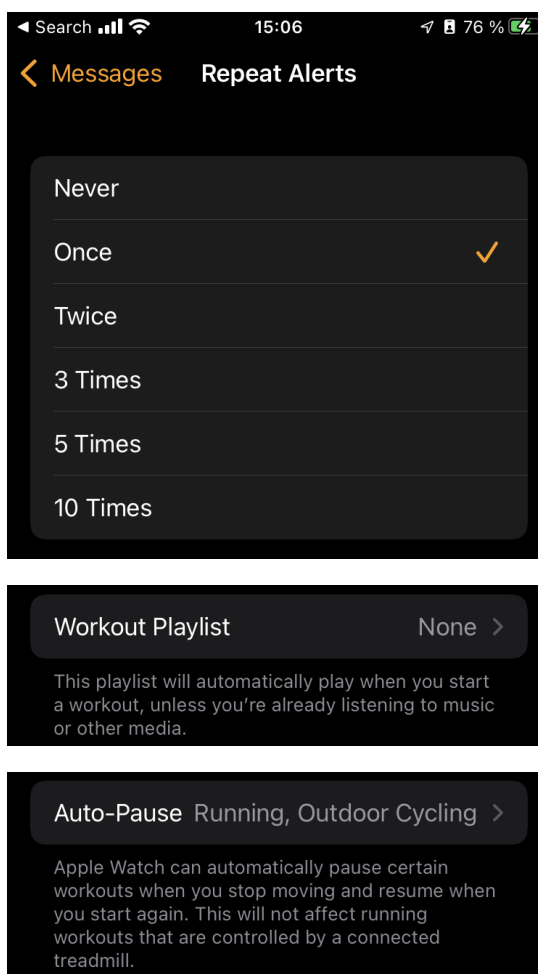
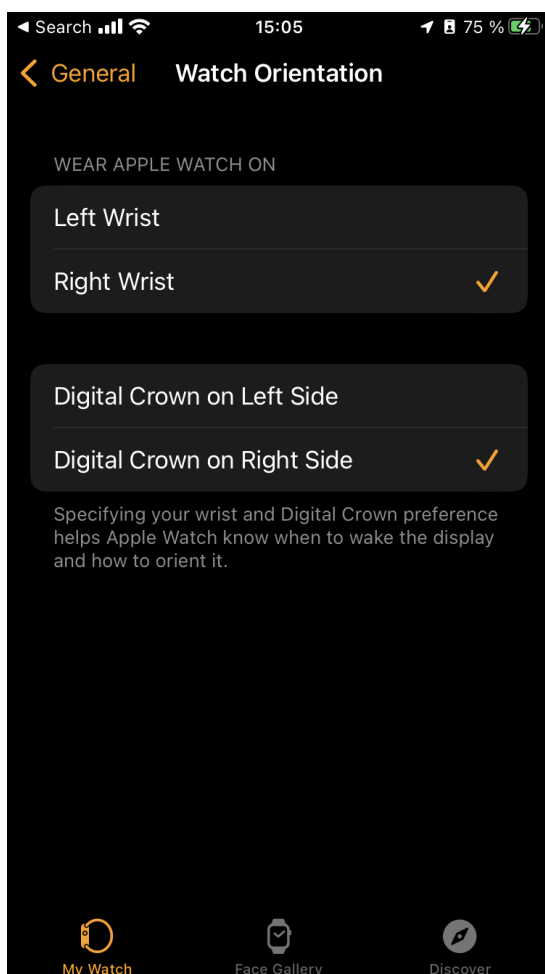
Mac **PŘEDVOLBY SYSTÉMU – ZABEZPEČENÍ A SOUKROMÍ** a zaškrtněte políčko **ODEMYKAT APLIKACE A MAC POMOCÍ HODINEK APPLE WATCH**. Vyberte **POVOLIT** a zadejte heslo pro Mac.

ODEMYKÁNÍ IPHONEM

Naopak lze také mít díky iPhoneu neustále odemčené hodinky. Já osobně, pokud nesportuji, mám na ruce hodinky poměrně volné, díky čemuž se mi častokrát samovolně zamykaly. Pokud máte stejný problém, stačí, když na iPhoneu přejdete do aplikace **APPLE WATCH – KARTA MOJE HODINKY – HESLO – ODEMKNOUT POMOCÍ IPHONU**.

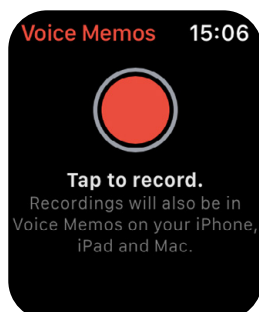
JAK SI PROZVONIT IPHONE

Toto je funkce, kterou využívám několikrát denně. Nedokážu si představit, jak by můj klasický den vypadal, kdyby hodinky neměly tuto funkci. Stačí, když přstem na hodinkách posunete nahoru do ovládacího centra a zde naleznete ikonku, která vám prozvoní iPhone.

LEVORUKÁ ORIENTACE

Posledních pár týdnů mám zdravotní problém s levou rukou. Hodinky mi na ní nebyly příjemné, a tak jsem se je rozhodl dát na ruku pravou. Přenastavení bylo velmi jednoduché. Otevřel jsem na iPhone aplikaci **APPLE WATCH – KARTA MOJE SLEDOVÁNÍ – OBECNÉ – ORIENTACE SLEDOVÁNÍ – ZMĚNIT ZLEVA DOPRAVA** nebo naopak.

ZÁZNAM HLASU Z APPLE WATCH

Ze schůzek jsem se naučil si nahrávat rychlé poznámky právě přes Apple Watch. Již několikrát se mi to vyplatilo a tahle funkce mi přirostla k srdci. Pokud ji budete chtít taky používat, stačí, když otevřete aplikaci Voice Memo na Apple Watch a klepnete na velké červené tlačítko. Tím se

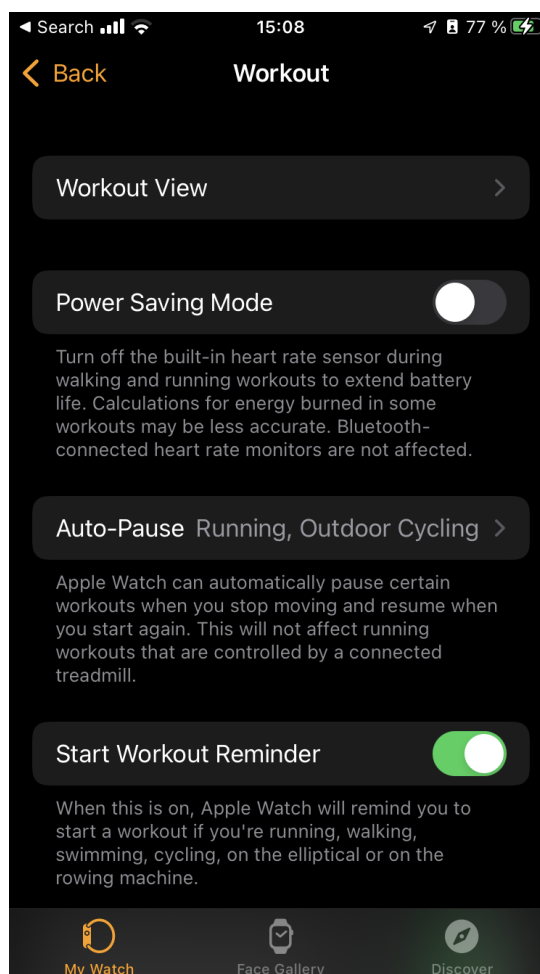
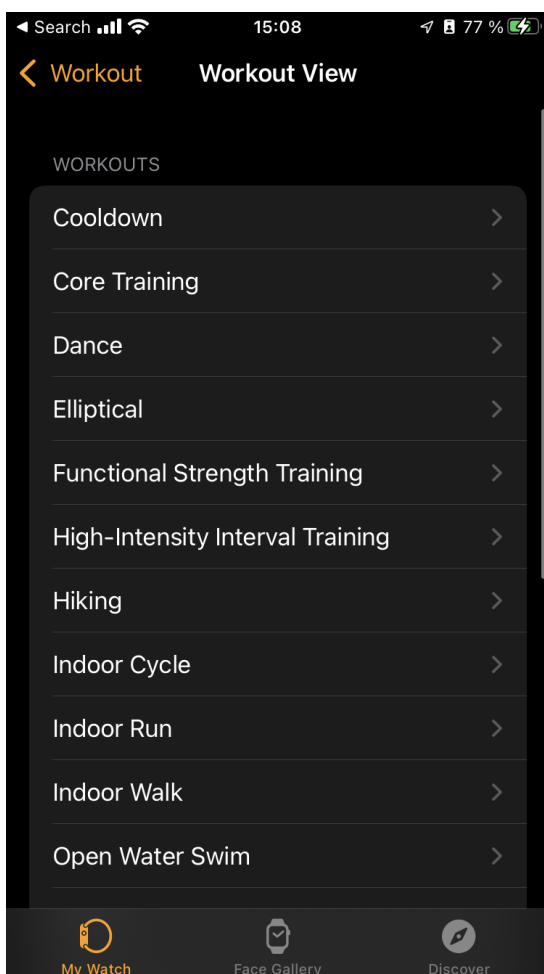
spustí hlasový záznam, který bude uložen do vašeho iPhone, iPad nebo Macu.

OPAKOVAT UPOZORNĚNÍ JEN JEDNOU

Tohle byla snad první funkce, kterou jsem si nastavil na svých hodinkách a iPhone. Pokud také nechcete, aby vám hodinky pořád bzučely, můžete je nastavit tak, aby vás hodinky upozorňovaly na novou textovou zprávu pouze jednou, nikoli dvakrát. Přejděte do aplikace **APPLE WATCH – ZPRÁVY – VLASTNÍ**. Případně si můžete nechat připomenout jednu zprávu až desetkrát.

ZMĚŇTE METRIKY CVIČENÍ

Hodinky jsem si primárně koupil na cvičení, pojdme změnit metriky zobrazené během cvičení na Apple Watch. Můj tréninkový program je poměrně pestrý, a proto jsem velmi rád, že si můžu přednastavit metriky, které chci u daného cvičení pozorovat. To samé platí u mých klientů, kde mě ne vždy zajímají

hodnoty, které hodinky továrně ukazují. Stačí, když přejdete do aplikace **APPLE WATCH – CVIČENÍ – ZOBRAZENÍ CVIČENÍ**. Můžete nastavit předvolby pro různá cvičení.

ZAPNĚTE SI AUTOMATICKOU PAUZU

Toto používám jen zřídka. Zapínám ji pouze, pokud dopředu vím, že mě někdo například při běhu zastaví a budu potřebovat, aby se mi trackování pozastavilo. Automaticky se zase spustí, když hodinky zaznamenají aktivitu (rozběhnu se). Funkci zapnete, když přejdete do aplikace **APPLE WATCH – CVIČENÍ – PŘEPNOUT NA SPUŠTĚNÍ AUTOMATICKÉHO POZASTAVENÍ**. Seznam skladeb, který se automaticky přehraje při spuštění tréninku

Zvyk je železná košile. Jako trenér mohu tuto funkci doporučit. Pokud si vždy na začátku tréninku například pustíte stejnou hudbu, dáte si stejný „nakopávač“, či cokoliv podobného, a odjede-te si skvělý trénink, tělo si to zapamatuje a navykne

si, že pokaždé při poslechu téhle hudby se naladí do nejlepší formy, nálady a vy si můžete užít každý trénink.

Můžete si vybrat seznam skladeb pro automatické přehrávání pokaždé, když spustíte trénink na Apple Watch, ale nebude se přehrávat, pokud již posloucháte něco jiného.

Chcete-li tuto funkci zapnout, přejděte do aplikace **APPLE WATCH – CVIČENÍ – PŘEJDĚTE DOLŮ NA SEZNAM CVIČENÍ – VYBERTE SVŮJ SEZNAM SKLADEB**.

PŘIPOMENUTÍ NABÍJENÍ

Můžete obdržet připomenutí, že máte Apple Watch nabít před časem ukončení, abyste se ujistili, že má dost šťávy pro sledování vašeho spánku. Otevřete aplikaci **APPLE WATCH – PŘEJDĚTE DOLŮ DO REŽIMU SPÁNKU – PŘEPNOUT NA PŘIPOMENUTÍ NABÍJENÍ**.

Myslím, že by byla obrovská škoda nevyužít plný potenciál hodinek. Snad jsem vám aspoň nějakým tipem používání Apple Watch zpříjemnil či vylepšil.

Přenosná bateriová stanice **EcoFlow DELTA mini**

Recenze ■ Filip Brož

Vždy jsem si myslel, že tohle je přesně ten gadget, který nepotřebuji. Vždyť elektřina je všude okolo nás. Proč bych potřeboval externí přenosnou bateriovou stanici? Opět jsem zjistil, že jsem se mýlil, jako už tolikrát. Dokud nezkusíš, nevíš. Znáte EcoFlow DELTA mini?

Velmi rychle jsem zjistil, že bateriová stanice se hodí i v zařízení studiu. Nemusíte být hned trampové nebo žít v opuštěné chatě uprostřed hor.

Jen si zkuste vzpomenout, kolikrát jste v bytě či prostě doma řešili externí prodlužovačky a zásuvky. Kolikrát jste museli tahat kabely, abyste si zapojili počítač, světla, nějaký spotřebič či klidně vysavač. Není jednodušší mít vše při ruce?

A to samozřejmě nemluvím o rodinném kempování či výletě. Zkrátka a prostě – každý najde XY situaci, kdy se mu bude hodit přenosná bateriová stanice. Kluci z EcoFlow to mají fakt vymakaný, a to jsem testoval v podstatě základní model. Pojďme se na to podívat.

SLUŠNÁ KAPACITA

DELTA Mini má kapacitu 882 Wh a je ideálním společníkem pro outdoorové zážitky, při práci nebo ji využijete třeba jako záložní zdroj při výpadcích proudu. Přesně to jsem udělal! Pokud máte doma děti, tak to jistě znáte. Naše holky rozbily talíř a jako na potvoru (asi karma) nám vypnuli proud.

Co teď? Přece nebudeme chodit mezi střepy, i kdyby to měli za pár minut zase zapnout...

Vytáhl jsem vysavač, připojil k EcoFlow DELTA mini (k dispozici jsou hned dvě zásuvky) a spustil vysavač. Ano, nešel na plný výkon, ale i tak to stačilo na pár střepů.

IDEÁLNÍ SPOLEČNÍK DO AUTA

Pomocí EcoFlow DELTA mini jsem také mnohokrát nabíjel svá elektrická prkna Exway. Když jsem v létě vyjel na delší trip, jen jsem hodil Deltu do kufru auta a během jízdy nabíjel obě prkna současně, a to vše díky výkonu 1400 W a široké škále portů. To, že DELTA nabíje MacBook, iPad, iPhone nebo umí pohánět stolní počítač, asi nemusím zmiňovat. K dispozici je mimo jiné i 100W USB-C a 3 porty USB-A (Fast Charge) nebo porty DC.

VELMI RYCHLÉ DOBÍJENÍ

Díky technologii rychlého nabíjení X-Stream se DELTA Mini dobíjí 3× až 4× rychleji než jiné přenosné bateriové stanice stejné třídy. Rychlejší

nabíjení znamená samozřejmě rychlejší opětovné využití stanice. Pro stanici DELTA Mini není problém až 300W vstup ze solárních panelů. V závislosti na počasí se tedy zvládne dobít za 3–6 hodin. Pomocí standardní zásuvky ji dobijete z 0 % na 100 % za pouhých 96 minut. V případě potřeby lze stanici dobít z 0 % na 80 % už za 1 hodinu.

APLIKACE

Na přední straně také naleznete displej, který vás informuje nejen o výkonu a spotřebě, ale i dostupné

Hravě si poradí s vařičem, kávovarem, konvicí a samozřejmě s veškerým příslušenstvím. V zásadě můžete na víkend vyrazit jen s EcoFlow DELTA mini.

kapacitě. Další údaje můžete získat v aplikaci ve vašem iPhoneu. Stačí jen stáhnout a připojit. V neposlední řadě můžete skrze aplikaci Deltu ovládat.

Díky stanici můžete pohánět drobné elektrospotřebiče ve vaší domácnosti či na chalupě. Hravě si poradí například s vařičem, kávovarem, konvicí a samozřejmě s veškerým příslušenstvím. V zásadě můžete na víkend vyrazit jen s EcoFlow DELTA mini. Pokud naopak fotíte nebo natáčíte videa v exteriéru, bude se vám hodit možnost připojení externích světel nebo nabití foťáku. Využití je opravdu hodně.

EcoFlow DELTA mini zakoupíte na [stránkách Stabilecam](#). Cena není na první pohled úplně zanedbatelná, ale berte to tak, že v krajních situacích vám může někde na chalupě zachránit život. Viděl jsem, že někteří lidé si ji berou například na loď (jachtu) nebo zahradní párty.

Pokud byste potřebovali větší výkon a kapacitu, rychle zjistíte, že EcoFlow nabízí i silnější modely a stejně tak externí solární panely, které můžete k Deltě připojit.

Zvuk, který vás má obklopit

Recenze ■ Karel Oprchal

Nedávno jsem pořídil sluchátka, která mi přinesla mnoho nového. Poprvé jsem se nechal zlákat kladnými ohlasy, poprvé jsem mohl okusit aktivní potlačení hluku ANC a poprvé jsem mohl v Apple Music slyšet nahrávky ve formátu Dolby Atmos. Je tu ale ještě něco: Sony má vlastní pohled na prostorový zvuk a nazývá ho 360 Reality Audio. Dnes se chci s vámi společně podívat, která funkce je lepší a jestli je vůbec k něčemu potřebujeme.

Vezmeme to nejdříve obecně. Obyčejné zvukové nahrávky jsou k dispozici pouze ve dvoukanálové verzi, to znamená, že se jedná o zvukovou stopu, která putuje do vašich uší (téže dvou) skrze dva kanály – klasické stereo. Každá sluchátka jsou tedy konfigurace 2.0, jinak to proveditelné není. Pokud posloucháte hudbu na reproduktorech, zde je škála několika-kanálově širší. Pohybujeme se od samostatných mono reproduktorů po nákladné soustavy klidně osmi reproduktorů pro váš domov, do auta si dokonce můžete pořídit high-end soustavu čítající klidně 24 reproduktorů a pomyslným vrcholem toho všeho jsou samozřejmě kina a koncerty, kde se dá zřejmě naskládat ještě více jednotlivých zdrojů zvuku. Napříč tímto hardwarem se pochopitelně táhne obrovská variabilita v rámci uzpůsobení a kvality výroby, takže i obyčejné reproduktory stereo 2.0 se zabudovaným měničem pro basy vás mohou přijít na vysoké tisíce korun a budou přirozeně hrát lépe než levná, ale složitější hudební řešení. Ať už ale máte cokoli za jakoukoli cenu, musíte v prvé řadě mít k dispozici nahrávku, kterou si na tom pustíte. Obecně platí, že čím kvalitnější, tím lepší, nicméně i zde pak může zasáhnout software a zastavit vás hned v rozletu. V dnešní době už není hudba pouze o hardwaru a bítech za sekundu datového toku, ale

taky o kompatibilitě, vzájemné podpoře, optimalizaci, ekosystému a obchodním boji.

Vytrvalou snahou největších hráčů na poli audia – jeho (re)produkce v jakékoli formě – je prolomit tento stereotyp požitku z hudebních nahrávek a poskytnout komukoliv nástroje, pomocí nichž by se dala hudba úplně kdykoliv prožít stejným způsobem, jako byste zrovna byli na živém koncertu nebo vedle vás hrála kapela. Doposud se toho snažili výrobci docílit výrobou extravagantních audiosoustav jako např. řady Beolab od **Bang & Olufsen**, kde dostanete gigantický monolit s 18 reproduktory, které vám mají zajistit absolutní akustickou věrnost zvolené nahrávky, či právě poskytováním perfektně masterovaných a velmi kvalitních nahrávek, které kvalitou převyšují běžné nosiče a vyzní právě jen na vrcholném hardwaru. S touto kombinací je pochopitelné, že máte pocit, jako by vám kapela hrála v obýváku, když samotný reproduktor má velikost domácí vinotéky... Údajně jde ale podobného dojmu dosáhnout i jinak.

360 REALITY AUDIO

Sony se po představení této technologie na **CES 2019** vydalo na trnitou dráhu zdokonalování vývoje, marketingu a rozvoje zázemí pro to, co považují za revoluční krok v rámci poslechu hudby. O dva

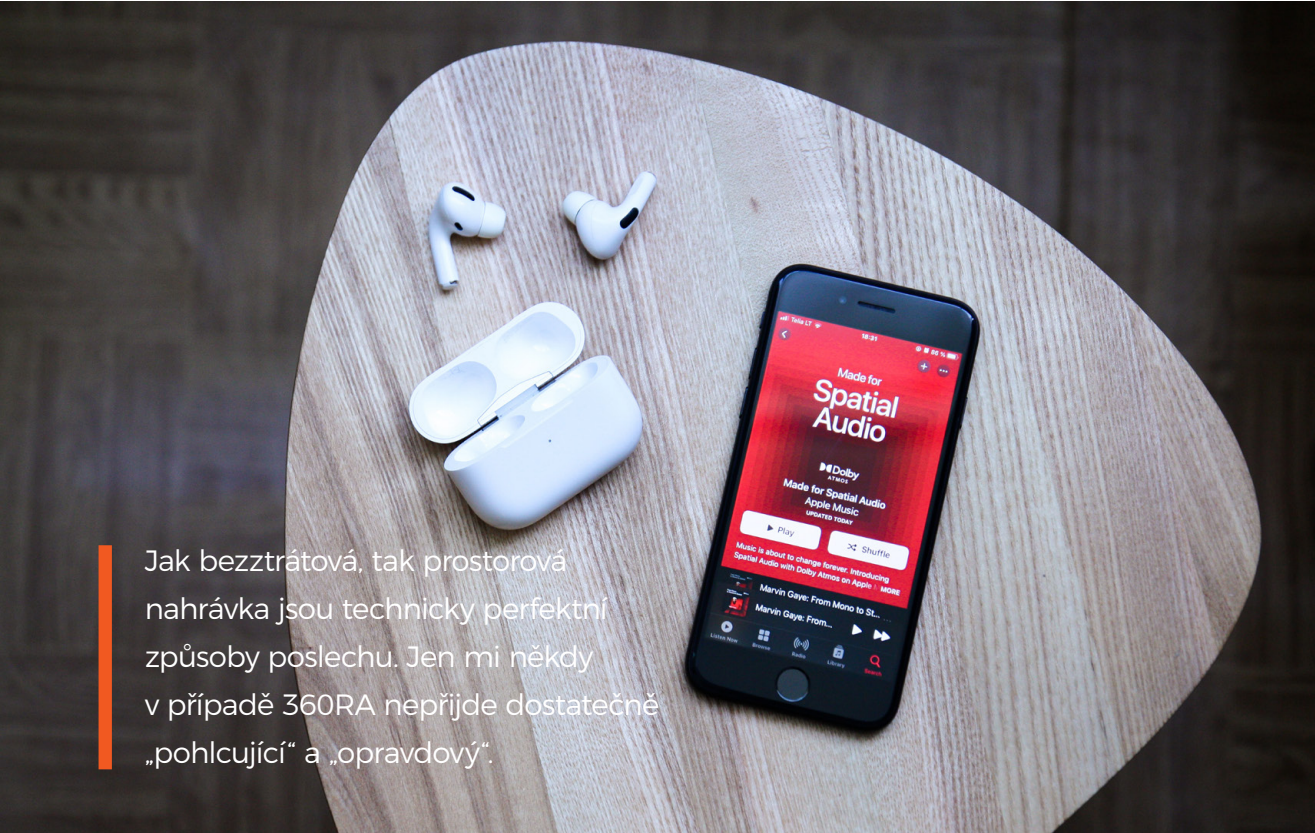

roky později byl na CES představen jejich první reproduktor uzpůsobený k přehrávání prostorového audia, a tím byl milník dosažen. Sony se chce stát průkopníkem trendu, který představuje odklon od sterea i klasických konfigurací 5.1 či 7.1 ve prospěch sférického rozložení hudby okolo posluchače. Cílem je pomocí šikovných technologií a velmi složitých nahrávek několika desítek zvukových kanálů vytvořit ve vaší hlavě dojem, že se jako posluchač nacházíte uprostřed hudby. Na rozdíl od sterea nemáte mít jasný vjem, že kytara jde do pravého ucha, klavír je vlevo a zpěvák je uprostřed, jak jsme na to byli doposud zvyklí, ale že se všechno děje tak nějak harmonicky okolo vás. Zvuky rezonují jako v dobře akusticky řešené místnosti, nic se nepřehlušuje a vy máte být schopni jakoby hmatatelně vnímat blízkost instrumentů okolo vás, prostě jako byste byli svědky živé tvorby hudby. Za poslední roky se proto Sony snažilo zdokonalit algoritmus analýzy ucha, čímž se má pyšnit celá řada jeho nejmodernějších sluchátek, a především nabídnout dostatek nahrávek, které se v tomto novém hudebním formátu dají poslouchat. Nahrávky nové, staré, studiové i živé, bylo potřeba nasbírat mix všeho.

Protože však tato snaha není zdarma, k takovému obsahu se dostanete jen na vybraných místech. Jsou to v tuto chvíli čtyři vybrané streamovací

služby: Tidal, nugs.net, Deezer a Amazon Music HD. Všechny tyto služby jsou pochopitelně hrazené měsíčním předplatným, které je vyšší než u mainstreamové konkurence, jako je Spotify nebo Apple Music. Důvodem jsou buď originální obsah a speciální události, které jsou věnované nadšencům a jinde se k nim nedostanete, či příslib odvádění větších tantiém pro tvůrce. Tak či tak je 360 Reality Audio placenou službou, čímž si samo hned vybírá své publikum. Co od toho ale čekat?

Já jsem si koupil předposlední generaci sluchátek WH-1000XM3 a jak v krabici, tak při registraci v aplikacích Sony jsem dostal hned dva slevové kódy na dvě různé hudební platformy dle volby. Neváhal jsem a aktivoval prvně Tidal, poté nugs.net. Tidal je pro mě synonymem bezztrátové hudby a průkopníkem kvalitního audia pro všechny (plus doufám v lepší playlisty než na Apple Music) a nugs.net je denně rostoucí a největší databáze záznamů živých koncertů na internetu – jsem v nebi. Obě služby pak v sobě nabízejí jak obsah pro všechny, tak sekci se speciálními nahrávkami ve formátu **360RA**. Ten je primárně určen majitelům sluchátek, která si mohou nechat optimalizovat a sladit s příslušnou hudební aplikací pro zřejmě ideální poslechový zážitek, ale na rozdíl od Dolby Atmos tento formát dovede reprodukovat jakýkoliv hardware. To je velká výhoda, mohl jsem tak porovnat jeho zvuk

Jak bezdrátová, tak prostorová nahrávka jsou technicky perfektní způsoby poslechu. Jen mi někdy v případě 360RA nepřijde dostatečně „pohlující“ a „opravdový“.

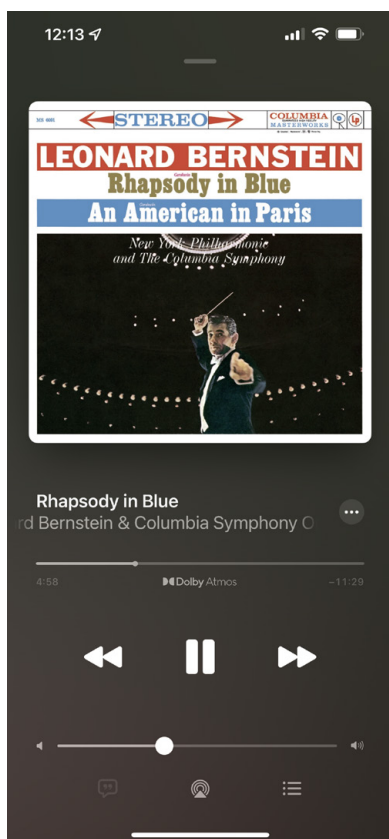
na „optimalizovaných“ sluchátkách od Sony, mých bezdrátových harman/kardon, stereo reproduktorech i pouhých reproduktorech iPhoneu. Nemohu si ale pomoci, z výsledku vůbec nejsem ohromený tak, jak jsem čekal, že budu. Ještě jsem nezjistil, zda je to jen zvykem a je potřeba se nechat unést dojmy, ale jakmile si přehrajete identickou nahrávku v skvěle vyvedeném bezdrátovém stereu a pak v 360stupňovém sférickém provedení, kdy se všechno náhle začne ozývat kolem vás, hudba, jak ji znáte, do jisté míry ztratí šťávu. Některé skladby nepřírozně ztichnou a hlas zpěváka úplně zapadne, jiné ale dostanou příjemný nový rozměr a vy se tak můžete rozhodovat, který vám sedí víc. Je to taková bipolární loterie, protože vím, že v obou formátech přijdu o kus zážitku. Vtip je v tom, že jak ta bezdrátová, tak ta prostorová nahrávka jsou technicky perfektní způsoby poslechu, jen mi to někdy v případě 360RA nepřijde tak dostatečně „pohlující“ a „opravdové“, jak Sony tvrdí. Ale možná se pletu.

DOLBY ATMOS

Dolby Atmos je v podstatě identická technologie, jen z jiných laboratoří, která vyburcovala Sony ke konkurenčnímu boji. Společnost Dolby je odjakživa spojována s prémiovým záznamem obrazu i zvuku, a tak není zvláštností, že právě ona přišla s dokonalými prostorovými (surround) efekty

hudby a zvukového doprovodu filmů jako první. My pak moc dobře víme, že od poloviny tohoto roku je možné i v rámci běžného předplatného Apple Music poslouchat nahrávky v **bezdrátové kvalitě**, **Dolby Atmos** i tzv. **Spatial Audio**, což je proprietární nastavba Dolby Atmos dostupná pouze u Applu a k poslechu pouze s vybranými sluchátky Applu (zde je ze všech zmíněných formátů síla ekosystému nejvyšší). Co Apple udělal, je vlastně stejný krok jako Sony se svým 360 Reality Sound, a sice nabídl svým předplatitelům a zákazníkům možnost velmi unikátně zažít prostorový zvuk na hardwaru, který už pravděpodobně mají, a těm, kteří mají jeho vlastní vrcholné produkty jako AirPods Pro, dal ještě malý nášup. Největší killer-feature Applu je sledování pohybu hlavy, tudíž se na rozdíl od hloupého prostorového, sférického zvuku, který hraje pořád stejně, i kdybyste se na hlavu stavěli, můžete v hudbě okolo vás orientovat, protože dovede fyzicky přicházet odkudkoli. To Dolby i Sony pouze předstírají, Apple to dělá, a za to mu patří smeknutí.

Dolby Atmos ale na rozdíl od Spatial Audia, a podobně jako 360RA, není určeno pouze vyvoláním. Dolby Atmos přehrají kterákoli sluchátka či reproduktor vybavený např. chytrým čipem, a která si tak dovedou s tímto formátem poradit. To znamená, že třebaže nemáte kompatibilní sluchátka

od Applu, ale klidně Bose, Sony nebo B&O, navštívte nastavení hudby ve vašem iPhoneu, vynutíte v příslušném oddílu přehrávání v Dolby Atmos a jste připraveni. Pokud jsou vaše sluchátka kompatibilní a nahrávka je k dispozici v prostorovém formátu, Apple ji automaticky přehraje. Nevýhodou je, že pokud to chcete vypnout, musíte zase vážit dlouhou cestu do hlubin nastavení, což u jiných platform není nutné. V Tidalu máte písničky oddělené podle formátů a v nugs.net dovedete přepínat pomocí voleb přístupných z obrazovky s písničkou. Pokud tedy nemáte sluchátka od Applu, iPhone nebude automaticky určovat, co přehrávat v DA a co jen třeba bezztrátově. Prostě klasický Apple. Dobré ale je, že toho formátu a výhod vašich sluchátek vůbec jde využít, i když nejste v ekosystému.

Jaké Dolby Atmos vlastně je? Z prvních vteřin jsem mohl říct, že o parník lepší než 360 Reality Audio. Mrzí mě to, ale musím dát Applu opět za pravdu a zopakovat známý fakt, že Apple umí hudbu nejlépe. Napříč streamovacími platformami totiž najdete též skladby, které jsou dostupné ve všech třech různých formátech – bezztrátový kodek, 360RA i DA. Máte tak najednou k dispozici jak obyčejné, však nádherně znějící stereo a dva filozofické přístupy k sférickému pojetí domácího poslechu. Na první dobrou je jasné, že Dolby má nahrávky mnohem lépe zpracované, hudba

je hlasitější, o kousek zřetelnější, má mnohem větší dynamiku a skutečně zní mnohem blíže tomu, co bych si představil jako imitaci skutečnosti. I tak ale musím narazit na určité prvky, které mi nedají spát. Většina studiových nahrávek má nějakou podobu z nějakého důvodu. Po příchodu Dolby Atmos ale začal každý říkat, že máme konečně možnost slyšet písničky tak, jak si to autor vždy přál – tak proč by potom maste-roval své nahrávky o tolik jinak, než je jejich podoba v simulovaném trojrozměrném prostoru sférických formátů? Některé nahrávky totiž paradoxně znějí v DA téměř totožně a jiné úplně odlišně, což má DA s 360RA společné. Rozdíl mezi zpracováním jednotlivých skladeb v DA je propastný, byť celkově velmi působivý, a vy se tak nestačíte divit, kde je vlastně pravda. Ve finále do toho pak vstoupí živé nahrávky orchestru, rockového koncertu nebo písničky ze 70. let, které jsou už tak dost akustické, a když do toho pustíte ještě „propracovaný a sofistikovaný“ prostorový efekt, kolikrát z toho vznikne na kvadrát umocněný bizár, o kterém si prostě nemyslíte, že ho potřebujete. Něco jako nasadit dvě pneumatiky na sebe a chtít s tím jezdit. Asi to funguje, ale moc tomu nevěříte.

VERDIKT

Vyřknout verdikt je v tomto případě strašně ošemetná úloha. Pokud bych se měl zaměřit čistě

Dolby Atmos? Zvuk má větší dynamiku, mnohem větší věrnost, není plochý, nezní mnohdy jako přes tlampač a má mnohem větší čistotu.

na kvalitu jednotlivých formátů, jak na mě subjektivně působí na základě několika hodin bedlivého poslechu stejných, pečlivě vybraných nahrávek pořád dokola, domníval bych se, že na mně Dolby Atmos zanechalo lepší dojem. Zvuk má větší dynamiku, mnohem větší věrnost, není plochý, nezní mnohdy jako přes tlampač a má mnohem větší čistotu. Myslím si, že až na výjimky bude nahrávka v tuto chvíli znít v Dolby Atmos lépe. Můžete se sami na obrázcích podívat, na základě čeho jsem dělal své úsudky, a zaposlouchat se do příslušných skladeb v pohodlí domova také. Především bych doporučil Gerschwinovu Rhapsody in Blue, toto veledílo oslavující jedinečné propojení klasické hudby s bluesem vám navždy utkví v uších; s Dolby i bez něj.

Kdybychom se ale měli bavit o celkové smysluplnosti těchto technologií, byl bych nerozhodný ještě více. Dovedu pochopit, že někteří umělci, jako třeba Billie Eilish, mohou mít záměr pomoci prostorového zvuku nabídnout posluchačům skutečně další dimenzi poslechu a nastaví písničku tak, že si skutečně s představeným sférickým prostorem okolo člověka bude hrát a využije jeho potenciál. To se ale dle mého názoru většinou neděje a vy tak slyšíte skoro až úplně jinou nahrávku, která má buď dramaticky méně basů,

nebo více zpěvu, či třeba úplně přijdete o pravolevé rozdělení nástrojů ve prospěch „obklopení prostorovým zvukem“, což vás ale připraví o určitou charakteristiku původní nahrávky a navíc to může působit uměle. Konkrétně třeba elektronická hudba Billie Eilish se přece vůbec nehodí do prostoru, tam nesmí být akustika vůbec znát, abyste dostali ten kýžený psychedelický efekt, v němž je Billie přeborník. A když posloucháte dobrou živou nahrávku, kde je přirozená akustika místa koncertu slyšet a je žádoucí, tak to poslední, co byste chtěli, je ještě víc umělé ozvěny v aréně, což právě zapnutím 360RA a DA nastane. Moc nerozumím, jaký mají mít tyto úpravy písniček smysl, proto bych určitě nedoporučil hned navždy zapnout jeden či druhý formát a už se nikdy nevracet k stereu. Nejlepší recept je asi postupně zkusit, co se vám kdy líbí. Je to přinejmenším velká zábaava a obohacující činnost – a uděláte si tak vlastní názor. Dokud mě ale nepotká nic opravdu skvělého, budu si stále stát za tím, že pravou revolucí v domácím poslechu je masová dostupnost bezztrátového kodeku jako brány do světa krásné hudby, protože fyzickou kvalitu nahrávky nemůžete dohnat ničím na světě. Bez ní vám žádný nástroj nevyzní, jak má, ať už je ve virtuálním prostoru umístěn kdekoliv.

NEXT

